

NEWS

Cele două panouri din piață

O fabulă despre ce rămâne atunci când dispare rețeaua.

8 septembrie 2026, Tobias Engl

Într-o piață atârnavau două panouri de afișaj digitale, unul pe latura de nord și unul pe latura de sud. Amândouă arătau târgul săptămânal, vremea și orele autobuzelor. Cel de la nord era mândru de legătura sa cu lumea largă. Cel de la sud trecea drept simplu, căci își purta știința cu sine.

„Ce înapoiat ești”, își bătea joc panoul de la nord. „Eu întreb pentru fiecare informație marele calculator de dincolo de munți. El știe tot și tot ce arăt trece mai întâi prin mâna lui.” Cel de la sud tăcea și arăta taraba cu mere, a treia din stânga.

Într-o seară, o furtună a trecut peste ținut și a rupt cablul care ducea peste munți. Atunci panoul de la nord a amuțit. Întreba și tot întreba, dar dincolo de munți nu mai răspundea nimeni. Imaginea i s-a stins, iar oamenii din piață stăteau nedumeriți în fața unei suprafețe întunecate.

Panoul de la sud însă a continuat să lumineze liniștit. Știa când pleacă următorul autobuz, căci nu uitase niciodată, și arăta taraba cu mere, a treia din stânga, ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat. Oamenii s-au întors spre el, iar el i-a călăuzit prin seară până când, dimineața, cablul a fost reparat.

Și morala e aceasta: Cine își poartă știința cu sine strălucește și în furtună. Așa face și ScreenWay. Ce trebuie să știe un loc calculează chiar acolo, iar dacă se rupe cablul, imaginea rămâne.

